

LIGJ

Nr. 8322, datë 2.4.1998

PËR RATIFIKIMIN E KONVENTËS SË KËSHILLIT TË EUROPËS PËR EKSTRADIMIN DHE TË DY PROTOKOLLEVE SHITESË

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr.7491, datë 29.4.1991 “Për dispozitat kryesore kushtetuese”, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI POPULLOR

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Ratifikohet “Konventa e Europiane e Ekstradimit të 13 dhjetorit 1957” dhe të dy protokolleve shtesë, përkatësisht të 15 tetorit 1957 dhe të 17 marsit 1978, me deklaratimet dhe rezervat që parashikohen në këtë ligj.

Neni 2

Lidhur me Konventën Shteti Shqiptar deklaron:

1. Lidhur me pikën 1 të nenit 2 të Konventës pala shqiptare nuk njuh kufij minimalë të masës të dënimit me burgim për efekt ekstradimi. Shteti shqiptar e njuh të vlefshëm këtë deklaratim vetëm në kushte reciprociteti.
2. Lidhur me nenin 6, pika 1, shkronja “a”, pala shqiptare refuzon ekstradimin e shtetasve të vet, me përjashtim të rasteve kur është parashikuar ndryshe në marrëveshje ndërkombëtare, ku Shqipëria është palë.
3. Lidhur me nenin 6, pika 1, shkronja “b”, pala shqiptare me “shtetas” kupton edhe “personat me dyshtetësi”, kur përfshihet edhe shtetësia shqiptare.

4. Lidhur me nenin 7, pika 1, pala shqiptare nuk lejon ekstradimin e personave që kanë kryer vepra penale në territorin shqiptar ose edhe jashtë tij, kur vepra është kryer në dëm të interesave të shtetit ose shtetasve, përveç rastit kur arrihet marrëveshje e ndryshme me palën e interesuar.

5. Lidhur me pikën 2 të nenit 19 pala shqiptare deklaron se kur personi që kërkohet të ekstradohet është duke vuajtur dënim për një vepër tjetër, me rastin e ekstradimit, lejohet të vuajë plotësisht dënimin në vendin kërkues.

6. Lidhur me pikën 4, shkronja “a” të nenit 21 pala shqiptare deklaron se në rastet e tranzitit ajror që nuk parashikon ulje në territorin shqiptar, nuk është i nevojshëm njoftimi paraprak.

Deklarimet e pikave 1, 4 dhe 5 kanë vlerë vetëm në kushtet e reciprocitetit.

Neni 3

Lidhur me nenin 12, pika 2, Shteti Shqiptar paraqet rezervën se kërkesa për ekstradim kurdoherë duhet të shoqërohet me tekstin origjinal ose të vërtetuar të ligjit që zbatohet.

Neni 4

Për nënshkrimin e kësaj Konvente autorizohet ministri i Drejtësisë, i cili depoziton edhe instrumentet e ratifikimit.

Neni 5

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.2038, datë 9.4.1998 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Rexhep Meidani

XIX. KONVENTA EVROPIANE E EKSTRADIMIT

Paris, 13 dhjetor 1957

Hyrë në fuqi më 18 prill 1960, në përputhje me nenin 29;
Teksti: Këshilli i Evropës, Seria e Traktateve Evropiane Nr. 24.

Qeveritë nënshkruese, Anëtare të Këshillit të Evropës,
Duke marrë parasysh se qëllimi i Këshillit të Evropës është të realizojë një bashkim më të ngushtë midis Anëtarëve të vet;
Duke marrë parasysh se ky objektivi mund të arrihet me marrëveshje ose me një veprim të përbashkët në lëmin juridik;
Të bindura se pranimi i rregullave uniforme lidhur me ekstradimin ndihmon për ta çuar përpara bashkimin në fjalë;
Janë marrë vesh për sa vijon:

Neni 1

Detyrimet e ekstraduesit

Palët kontraktuese zotohen t'i dorëzojnë njera-tjetrës, sipas rregullave dhe kushteve të përcaktuara nga nenet që vijojnë, ata individë që ndiqen për shkelje të ligjit ose kërkohen nga organet gjyqësore të Palës kërkuese për të vuajtur një dënim ose një masë sigurimi.

Neni 2

1. I japin shkas ekstradimit veprat që ndëshkohen nga ligjet e Palës kërkuese dhe të Palës së kërkuar me privimin e lirisë ose me një masë sigurimi privuese të lirisë e shumta deri në një vit ose edhe më rëndë. Kur zbatohet një dënim ose një masë ndëshkimore sigurimi në territorin e Palës kërkuese, dënimi i dhënë duhet të jetë te paktën katër muaj.

2. Në rast se kërkesa për ekstradim ka parasysh shumë vepra të ndryshme të dënueshme secila nga ligjet e Palës kërkuese dhe të Palës së kërkuar me një dënim privues të lirisë ose me një masë sigurimi privuese të lirisë, por kur disa syresh nuk e plotësojnë kushtin lidhur me masën e dënimit, Pala së cilës i kërkohet ka prapëseprapë të drejtën të akordojë ekstradimin për këta të fundit.

3. Çdo Palë kontraktuese, legjislacioni i së cilës nuk e lejon ekstradimin për disa shkelje që përmenden në paragrafin 1 të këtij neni, ka mundësi për sa i përket asaj, t'i heqë këto shkelje nga fusha e zbatimit të Konventës.

4. Çdo Palë kontraktuese, që do të dëshironte të mbështetej në mundësinë e parashikuar në paragrafin 3 të këtij neni, do të njoftojë Sekretarin e

Përgjithshëm të Këshillit të Evropës në çastin e depozitimit të instrumentit të vet të ratifikimit ose të aderimit, ose një listë të shkeljeve për të cilat ekstradimi lejohet, ose një listë me shkeljet për të cilat ekstradimi përjashtohet, duke treguar dispozitat ligjore që lejojnë ose përjashtojnë ekstradimin. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës do t'ua dërgojë këto lista nënshkruesve të tjerë.

5. Në qoftë se, më tej, do të ketë shkelje të tjera të përjashtuara nga ekstradimi prej legjislacionit të një Pale kontraktuese, kjo do t'ia njoftojë këtë përjashtim Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit, i cili informon nënshkruesit e tjerë. Ky njoftim merr efekt në fund të një afati tremujor duke filluar nga data e marrjes së tij nga Sekretari i Përgjithshëm.

6. Çdo Palë, që do të ketë shfrytëzuar mundësinë e parashikuar në paragrafet 4 dhe 5 të këtij neni, ka të drejtë që në çdo kohë t'ia nënshtrojë zbatimit të kësaj Konvente shkeljet që kanë qenë përjashtuar. Ajo do t'ia njoftojë këto ndryshime Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit, i cili do t'ua dërgojë nënshkruesve të tjerë.

7. Çdo Palë mund të zbatojë rregulloren e reciprocitetit për sa i përket shkeljeve të përjashtuara nga fusha e zbatimit të Konventës që mbështetet në këtë nen.

Neni 3

Shkelje politike

1. Ekstradimi nuk akordohet në rast se shkelja për të cilën është kërkuar konsiderohet nga Pala e kërkuar si një shkelje politike ose si një fakt që lidhet me këtë shkelje.

2. I njejtë rregull do të zbatohet në rast se Pala e kërkuar ka arsye serioze të besojë se kërkesa për ekstradim është motivuar me një shkelje që përbën faj ordiner por është paraqitur me qëllim që të ndiqet ose të dënohet një individ për arsye race, feje, kombësie dhe opinionin politik ose kur pozita e këtij individi rrezikon të rëndohet për njerën apo tjetrën nga këto arsye.

3. Lidhur me zbatimin e kësaj Konvente, atentati kundër jetës së një kryetari Shteti ose një anëtar të familjes së tij nuk do të konsiderohet shkelje politike.

4. Zbatimi i këtij neni nuk do të çënojë detyrimet që Palët do të kenë marrë përsipër ose do të marrin mbi bazën e çdo Konvente tjetër ndërkombe të karakterit shumëpalësh.

Neni 4
Shkelje ushtarake

Ekstradimi për arsye të shkeljeve ushtarake që nuk janë shkelje ordinere përshtohet nga fusha e zbatimit të kësaj Konvente.

Neni 5
Shkelje financiare

Në fushën e taksave dhe të tatimeve, doganës, këmbimit të monedhave, ekstradimi do të akordohet në kushtet e parashikuara nga kjo Konventë, vetëm nëse është vendosur kështu midis Palëve kontraktuese për çdo shkelje ose kategori shkeljesh.

Neni 6
Ekstradimi i shtetasve

1. a) Çdo Palë kontraktuese do të ketë të drejtë të refuzojë ekstradimin e shtetasve të vet.

b) Çdo Palë kontraktuese do të ketë mundësi, në një deklaratë të bërë në kohën e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumentit të vet të ratifikimit ose aderimit, të përkufizojë, për sa i përket asaj, fjalën "shtetas" në kuptimin që i jep kjo Konventë.

c) Cilësimi shtetas do të vlerësohet në kohën e vendimit për ekstradim. Mirëpo, në rast se ky cilësim njihet vetëm ndërmjet kohës së vendimit dhe datës së parashikuar për dorëzim, Pala e kërkuar mundet gjithashtu të mbështetet në dispozitën e kryerreshtit a të këtij paragrafi.

2. Në qoftë se Pala e kërkuar nuk e ekstradon shtetasit e vet, ajo duhet me kërkesën e Palës tjetër, t'ua parashtojë problemin autoriteteve kompetente në mënyrë që ndjekjet gjyqësore të mund të ushtrohen, po të jetë rasti. Për këtë qëllim dosjet, informatat dhe objektet që kanë të bëjnë me shkeljen do të dërgohen falas përmes rrugës së parashikuar në paragrafin 1 të nenit 12. Pala kërkuuese do të informohet lidhur me rrugën që do t'i jepet kërkesës së saj.

Neni 7
Vendi i kryerjes së shkeljes

1. Pala e kërkuar mund ta refuzojë ekstradimin e një personi që është kërkuar për shkak të një shkeljeje, e cila sipas legjislacionit të saj, është bërë tërësisht ose pjesërisht në territorin e saj ose në një vend të përafërt me territorin e saj.

2. Kur shkelja, që përligj kërkesën e ekstradimit, kryhet jashtë territorit të Palës kërkuuese, ekstradimi mund të refuzohet vetëm kur legjislacioni i Palës së kërkuar nuk autorizon ndjekjen për një shkelje të njejtë të bërë jashtë territorit të saj, ose nuk e autorizon ekstradimin për shkeljen që është objekt i kërkesës.

Neni 8
Ndjekje në vazhdim për të njejtat vepra

Një Palë e kërkuar mund ta refuzojë ekstradimin që kërkohet për një person, kur ky bëhet objekt ndjekjeje prej saj për një ose më shumë vepra për të cilat kërkohet ekstradimi.

Neni 9
"Non bis in idem"

Ekstradimi nuk akordohet kur individi i kërkuar është gjykuar përfundimisht nga autoritetet kompetente të Palës së kërkuar për një ose më shumë vepra që janë bërë shkas për kërkesën e ekstradimit. Ekstradimi mund të refuzohet nëse autoritetet kompetente të Palës së kërkuar vendosin të mos ndërmarrin ndjekje ose t'u japin fund ndjekjeve që kanë bërë për të njejtën ose të njejtat vepra.

Neni 10
Parashkrimi

Ekstradimi nuk akordohet nëse parashkrimi i aktit ose i dënimit hyn në fuqi qoftë falë legjislacionit të Palës që kërkon, qoftë nga ai i Palës së kërkuar.

Neni 11
Dënimi me vdekje

Në rast se vepra, mbi bazën e së cilës kërkohet ekstradimi, ndëshkohet me dënimin me vdekje nga ligji i Palës kërkuuese dhe, në këtë rast ky dënim nuk parashikohet në legjislacionin e Palës së kërkuar ose kur në përgjithësi nuk zbatohet në atë vend, ekstradimi mund të mos akordohet, përveçse me kusht që Pala kërkuuese të japë sigurime të vlerësuara të mjaftueshme nga Pala e kërkuar, se dënimi me vdekje nuk do të zbatohet.

Neni 12

Kërkesa dhe dokumenta në mbështetje të saj

1. Kërkesa formulohet me shrim dhe paraqitet me rrugë diplomatike. Një rrugë tjetër mund të caktohet me marrëveshje të drejtpërdrejtë midis dy ose më shumë Palëve.

2. Do të paraqiten në mbështetje të kërkesës:

a) origjinali ose kopja e vërtetuar autentike, qoftë ajo e vendimit për një dënim për t'u zbatuar, qoftë ajo e një urdhëri arresti ose çdo akti tjetër që ka të njejtën fuqi vepruese, lëshuar sipas rregullave që përmban ligji i Palës kërkuese;

b) një pasqyrë të fakteve në bazë të të cilëve është kërkuar ekstradimi. Koha dhe vendi i kryerjes, koha dhe vendi i kryerjes së shkeljeve në fjalë, cilësimi i tyre ligjor dhe referimet ndaj dispozitave ligjore që janë të zbatueshme në këto raste, të cilat duhet të përcaktohen sa më saktë të jetë e mundur; si

c) një kopje të dispozitave ligjore të zbatueshme, ose në rast se kjo nuk është e mundur, një deklaratë mbi të drejtën e zbatueshme, si dhe një përshkrim sa më të saktë të tipareve të individit të kërkuar, si dhe çdo informacion që mund të shërbejë për të përcaktuar identitetin dhe shtetësinë e tij.

Neni 13

Informata plotësuese

Në rast se të dhënat e njoftuara nga Pala kërkuese konsiderohen të pamjaftueshme për t'i dhënë mundësi Palës së kërkuar të marrë një vendim mbi bazën e kësaj Konvente, ajo do të kërkojë plotësimin e informatave të nevojshme dhe mund të caktojë një afat për sigurimin e këtyre informatave.

Neni 14

Rregulla e specialitetit

1. Individit që dorëzohet nuk duhet të ndiqet, as të gjykohet dhe as të burgoset për vuajtjen e një dënimi ose të një mase sigurimi; as duhet t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër të lirisë personale për çfarëdo veprim që është kryer para dorëzimit; dhe që nuk hyn në motivet e ekstradimit, me përjashtim të këtyre rasteve;

a) kur Pala që e ka dorëzuar jep pëlqimin e vet. Për këtë qëllim bëhet një kërkesë, e shoqëruar kjo me dokumentat që parashikohen në nenin 12 dhe me një proces-verbal gjyqësor me deklaratimet e të ekstraduarit. Ky pëlqim do të njoftohet kur shkelja, për të cilën ai është kërkuar, përmban në vetvete detyrimin e ekstradimit të bazuar në këtë Konventë;

b) edhe pasi ka pasur mundësinë të largohet, individit i ekstraduar nuk

është larguar, gjatë 45 ditëve që pasojnë lirimin e tij përfundimtar nga territori i Palës së cilës është dorëzuar ose kur është rikthyer aty pasi është larguar.

2. Megjithatë, Pala kërkuese mund të marrë masat e nevojshme në rast se nga njera anë, ndodhet para një lirimi eventual të individit në fjalë nga territori dhe nga ana tjetër, në rast të ndërprerjes së parashkrimit në përputhje me legjislacionin e saj, duke përfshirë përdorimin e një procedure me mungesa;

3. Kur cilësimi i veprës së inkriminuar ndryshohet gjatë procedurës, individit i ekstraduar nuk do të ndiqet e as do të gjykohet, veçse kur elementët përbërës të shkeljes, që është cilësuar sërish, lejojnë ekstradimin.

Neni 15

Riekstradimi në një Shtet të tretë

Me përjashtim të rastit të parashikuar në paragrafin 1, kryerreshti b i nenit 14, pëlqimi i Palës së kërkuar do të jetë i nevojshëm për t'i dhënë mundësi Palës kërkuese t'i dorëzojë një Pale tjetër apo një Shteti të tretë individin që i është kthyer dhe është kërkuar nga Pala tjetër ose nga Shteti i tretë për shkelje të kryera para dorëzimit. Pala e kërkuar mund të vejë si kusht paraqitjen e dokumentave të parashikuara në paragrafin 2 të nenit 12.

Neni 16

Arrestimi i përkohshëm

1. Në raste urgjente, autoritetet kompetente të Palës kërkuese mund të kërkojnë arrestimin e përkohshëm të individit që kërkohet; autoritetet kompetente të Palës së kërkuar vendosin për këtë kërkesë në përputhje me ligjin e kësaj Pale.

2. Në kërkesën për arrestim të përkohshëm do të shënohet ekzistenca e njerit prej dokumentave të parashikuara në paragrafin 2, kryerreshti a i nenit 12 dhe do të theksohet se për këtë do të dërgohet një kërkesë për ekstradim; aty do të përmendet shkelja për të cilën do të kërkohet ekstradimi, koha dhe vendi ku është kryer ajo, si dhe -brenda mundësive- të dhënat rreth individit që kërkohet.

3. Kërkesa për arrestim të përkohshëm do t'u transmetohet autoriteteve kompetente të Palës së kërkuar ose me rrugë diplomatike, ose drejtpërsëdrejti me poste ose me telegram, ose përmes Organizatës ndërkombëtare të Policisë Kriminale (Interpol), ose me çdo mjet tjetër që lëshon një vërtetim të shkruar, ose që pranohet nga Pala e kërkuar. Autoriteti kërkuar do të njoftohet pa vonesë lidhur me rrugën që i është dhënë kërkesës së tij.

4. Arrestimi i përkohshëm mund të marrë fund në rast se brenda një afati prej 18 orësh pas arrestimit, Pala e kërkuar nuk ka marrë njoftim për kërkesën e ekstradimit dhe për dokumentat shoqëruese që përmenden në nenin 12; në asnjë rast ajo nuk duhet të kalojë përtej 40 ditëve pas arrestimit. Sidoqoftë, lirimi i përkohshëm është i mundshëm në çdo kohë, por Pala e kërkuar duhet

të marrë çdo masë që e quan të nevojshme për të shmangur arratisjen e individit të kërkuar.

5. Lirimi nuk përjashton një arrestim të dytë dhe ekstradimin në rast se kërkesa për ekstradim mbërrin më vonë.

Neni 17

~~Konkurim kërkesash~~

Në rast se ekstradimi kërkohet në të njëjtën kohë nga shumë Shtete, ose për të njëjtin vepër, ose për vepra të ndryshme, Pala e kërkuar vendos duke mbajtur parasysh të gjitha rrethanat, sidomos sa e rëndë është shkelja, vendin e kryerjes së shkeljes, datat e kërkesave, shtetësinë e individit që kërkohet si dhe mundësinë e një ekstradimi të mëtejshëm në një Shtet tjetër.

Neni 18

Dorëzimi i të ekstraduarit

1. Pala e kërkuar informon Palën kërkuese përmes rrugës së parashikuar në paragrafin 1 të nenit 12 lidhur me vendimin e saj për ekstradimin.

2. Çdo refuzim i plotë ose i pjesshëm duhet të jetë i arsyeshëm.

3. Në rast pranimit, Pala kërkuese informohet për vendin dhe datën e dorëzimit si dhe për kohëzgjatjen e burgimit që ka vuajtur individi i kërkuar lidhur me ekstradimin.

4. Lidhur me rezervën që parashikon paragrafi 5 i këtij neni kur individi i kërkuar nuk është pritur në datën e caktuar, ai mund të lihet i lirë pas skadimit të një afati 15 ditësh duke filluar nga data në fjalë, në çdo rast ai do të lirohet pas skadimit të një afati 30 ditësh; Pala e kërkuar mund të refuzojë të ekstradojë për të njëjtën vepër;

5. Në rast force madhore që pengon dorëzimin ose pritjen e individit që ekstradohet, Pala e interesuar informon për këtë Palën tjetër; të dy palët bien dakort për një datë tjetër të dorëzimit, dhe dispozitat e paragrafit 4 të këtij neni janë përsëri të zbatueshme.

Neni 19

Dorëzimi i shtyrë ose i kushtëzuar

1. Pala e kërkuar mundet - pasi të ketë vendosur për kërkesën e ekstradimit - ta shtyjë dorëzimin e individit të kërkuar, në mënyrë që ky të mund të ndiqet prej saj ose, në rast se është dënuar me përpara, të mund të vuajë dënimin në territorin e saj kur ky dënim është dhënë për shkak të një veprë që nuk ka të bëjë me ekstradimin e kërkuar.

2. Në vend që të shtyjë dorëzimin, Pala e kërkuar mund t'ia dorëzojë përkohësisht Palës kërkuese individin e kërkuar, në kushte që përcaktohen me një marrëveshje të përbashkët të Palëve.

Neni 20 Dorëzimi i objekteve

1. Me kërkesën e Palës kërkuese, Pala e kërkuar mbledh dhe dorëzon, në shkallën e lejuar nga ligjet e saj këto objekte:

a) ato që mund të shërbejnë si dokumente të akuzës, ose

b) ato që lidhen me shkeljen dhe që i janë gjetur individit të kërkuar në çastin e arrestimit ose janë zbuluar më pas.

2. Dorëzimi i objekteve, që përmendëm në paragrafin 1 të këtij neni, do të kryhet edhe në rastin kur ekstradimi, tashmë i akorduar, nuk mund të zbatohet për shkak të vdekjes ose arratisjes së individit të kërkuar.

3. Kur këto objekte i nënshtrohen ndalimit ose sekuestrimit në territorin e Palës së kërkuar, kjo e fundit mundet, në kuadrin e një procedure penale që është në vazhdim, t'i mbajë ato përkohësisht ose t'i dorëzojë me kusht rikthimi.

4. Megjithatë, janë të rezervuara të drejtat që Pala e kërkuar apo të tjerë mund të kenë siguruar mbi këto objekte. Në rast se ekzistojnë të drejta të tilla, kur të mbarojë procesi, objektet në fjalë do t'i rikthehen sa më parë që të jetë e mundur dhe pa shpërblim Palës së kërkuar.

Neni 21

Kalimi nëpër një territor

1. Kalimi transit nëpër territorin e njëres prej Palëve kontraktuese do të lejohet me një kërkesë që dërgohet me rrugën e parashikuar në paragrafin 1 të nenit 12, me kusht që të mos ketë shkelje të cilën Pala së cilës i kërkohet kalimi transit e konsideron të karakterit politik ose thjesht ushtarak sipas neneve 3 dhe 4 të kësaj Konvente.

2. Kalimi i një shtetasi të vendit, të cilit i është kërkuar tranziti sipas kuptimit të nenit 6, mund të refuzohet.

3. Me rezervën e dispozitave të paragrafit 4 të këtij neni, paraqitja e dokumentave të parashikuara në paragrafin 2 të nenit 12, është kusht i domosdoshëm.

4. Në rastin kur përdoret rruga ajrore, zbatohen këto dispozita:

a) kur nuk është parashikuar asnjë ulje avioni, Pala kërkuese do të njoftojë, mbi territorin e së cilës do të fluturojë avioni, dhe njëkohësisht do të tregojë një prej dokumenteve të parashikuara në paragrafin 2, kryerreshti a të nenit 12. Në rast uljeje të paparashikuar të avionit, ky njoftim do të ketë efektin e një kërkesë për arrestimin e përkohshëm sipas nenit 16 dhe Pala kërkuese në këtë rast do të dërgojë një kërkesë të rregullt për kalim tranzit;

b) kur ulja e avionit është e parashikuar, Pala kërkuese dërgon një kërkesë të rregullt për kalim tranzit.

5. Megjithatë, një Palë mund të deklarojë, në kohën e nënshkrimit të kësaj Konvente ose depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit ose aderimit, se nuk do ta lejojë kalimin tranzit të një individi veçse në të njejtat kushte si ato të ekstradimit ose të disa prej këtyre kushteve. Në këto raste rregulli i reciprocitetit mund të zbatohet.

6. Kalimi tranzit i individit të ekstraduar nuk mund të bëhet nëpër një territor, ku mund të besohet se jeta ose liria e tij mund të rrezikohen për shkak të racës, fesë, kombësisë ose opinioneve të tij politike.

Neni 22 **Procedura**

Përveç rasteve kur kjo Konventë vendos ndryshe, ligji i Palës së kërkuar është i zbatueshëm për procedurën e ekstradimit, si dhe për atë të arrestimit të përkohshëm.

Neni 23 **Gjuhët që përdoren**

Dokumentat që duhen paraqitur hartohen ose në gjuhën e Palës kërkuese, ose në atë të Palës së kërkuar. Kjo e fundit mund të kërkojë një përkthim në gjuhën zyrtare të Këshillit të Evropës që ajo e zgjedh.

Neni 24 **Shpenzimet**

Shpenzimet që bëhen lidhur me ekstradimin në territorin e Palës së kërkuar janë në ngarkim të kësaj Palë.

2. Shpenzimet që bëhen lidhur me kalimin nëpër territorin e Palës së cilës i është kërkuar kalimi janë në ngarkim të Palës kërkuese.

3. Në raste ekstradimi nga një territor jo metropolitan i Palës së kërkuar, shpenzimet lidhur me transportin midis këtij territori dhe territorit metropolitan të Palës kërkuese janë në ngarkim të kësaj të fundit. E njëjta gjë vlen edhe për shpenzimet e bëra lidhur me transportin ndërmjet territorit jo metropolitan të Palës së kërkuar dhe territorit metropolitan të huaj.

Neni 25 **Përkufizimi i "masave të sigurimit"**

Në kuptimin e kësaj Konvente, shprehja "masa sigurimi" tregon çdo lloj masash që merren për të kufizuar lirinë, masa që vendosen për të plotësuar ose zëvendësuar një dënim të dhënë nga një juridiksion penal.

Neni 26 **Rezervat**

1. Në kohën e nënshkrimit të kësaj Konvente ose të depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit ose aderimit, çdo Palë kontraktuese do të ketë mundësi të formulojë rezerva për një ose më shumë dispozita të përcaktuara nga Konventa.

2. Çdo Palë kontraktuese që do të ketë formuluar një rezervë do ta tërheqë atë sapo rrethanat do ta lejojnë. Tërheqja e rezervave do të bëhet me një njoftim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës.

3. Një Palë kontraktuese, që formulon një rezervë ndaj një dispozite të Konventës, nuk mund të pretendojë që kjo dispozitë të zbatohet nga një Palë tjetër, përveç se kur kjo vetë do ta ketë pranuar.

Neni 27 **Fusha e zbatimit territorial**

1. Kjo Konventë do të zbatohet në territoret metropolitane të Palëve kontraktuese.

2. Ajo do të zbatohet gjithashtu, në rastin e Francës, për Algjerinë dhe departamentet e përtej detit dhe në rastin e Mbretërisë së Bashkuar të Britanisë së Madhe dhe të Irlandës së Veriut, për ishujt Anglo-Normandë dhe ishullin e Manit.

3. Republika Federale e Gjermanisë mund ta shtrijë zbatimin e kësaj Konvente në Landin e Berlinit me një deklaratë drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës. Ky i fundit do t'ua njoftojë këtë deklaratë Palëve të tjera.

4. Me një marrëveshje të drejtpërdrejtë midis dy ose më shumë Palëve kontraktuese, fusha e zbatimit të kësaj Konvente mund të shtrihet me kushtet që përmban kjo marrëveshje për çdo territor të njerës prej këtyre Palëve, përveç atyre që përmenden në paragraf 1, 2 dhe 3 të këtij neni, ndaj të cilit një nga Palët siguron marrëdhëniet ndërkombëtare.

Neni 28 **Raporti midis kësaj Konvente dhe marrëveshjeve dypalëshe**

1. Kjo Konventë shfuqizon, lidhur me territoret ndaj të cilëve zbatohet, ato dispozita të traktateve, konventave ose marrëveshjeve dypalëshe të cilat, midis dy Palëve kontraktuese, merren me çështje të ekstradimit.

2. Palët kontraktuese nuk mund të përfundojnë midis tyre marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe veçse për të përmbushur dispozitat e kësaj Konvente ose për të lehtësuar zbatimin e parimeve që përmban kjo Konventë.

3. Kur midis dy ose më shumë Palëve kontraktuese, ekstradimi bëhet mbi bazën e një legjislacioni uniform, Palët do të kenë mundësi të rregullojnë

marrëdhëniet e tyre të ndërsjella lidhur me ekstradimin, duke u mbështetur vetëm në këtë sistem, pavarësisht nga dispozitat e kësaj Konvente. I njëjti parim ka për të qenë i zbatueshëm midis dy ose më shumë Palëve kontraktuese, kur secila ka në fuqi një ligj që parashikon zbatimin në territorin e vet të fletë-arresteve që janë lëshuar në territorin e tjetrës Palë ose të Palëve të tjera. Palët kontraktuese që përjashtojnë ose mund të vendosin të përjashtonin nga marrëdhëniet e tyre reciproke zbatimin e kësaj Konvente, në përputhje me dispozitat e këtij paragrafi, duhet t'i dërgojnë për këtë një njoftim Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës. Ky do t'u dërgojë Palëve të tjera kontraktuese çdo njoftim që do të ketë marrë mbi bazën e këtij paragrafi.

Neni 29

Nënshkrimi, ratifikimi, hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë do të qendrojë e hapur për nënshkrim nga Anëtarët e Këshillit të Evropës. Ajo do të ratifikohet dhe instrumentat e ratifikimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit.

2. Konventa do të hyjë në fuqi 90 ditë pas datës së depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit.

3. Ajo do të hyjë në fuqi në raport me çdo Palë nënshkruese e cila do ta ratifikojë më pas, 90 ditë pas depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit.

Neni 30

Aderimi

1. Komiteti i Ministrave të Këshillit të Evropës mund të ftojë çdo Shtet jo-anëtar të aderë në këtë Konventë. Rezoluta lidhur me këtë ftesë duket të ketë miratimin e njëzëshëm të Anëtarëve të Këshillit që e kanë ratifikuar Konventën.

2. Aderimi bëhet duke depozituar pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit një instrument aderimi që merr efekt 90 ditë pas depozitimit të tij.

Neni 31

Denoncimi

Çdo Palë kontraktuese ka të drejtë, aq sa i takon asaj, ta denoncojë këtë Konventë duke i dërguar një njoftim Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës. Ky dokument merr efekt 6 muaj pas ditës së marrjes së njoftimit përkatës nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit.

Neni 32 Njoftimet

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës njofton Anëtarët e Këshillit dhe qeverinë e çdo Shteti që ka aderuar në këtë Konventë:

- a) për depozitimin e çdo instrumenti të ratifikimit ose aderimit;
- b) për datën e hyrjes në fuqi;
- c) për çdo deklaratë që është bërë në zbatim të dispozitave të paragrafit 1 të nenit 6 dhe të paragrafit 5 të nenit 21;
- d) për çdo rezervë që do të jetë formuluar në zbatim të dispozitave të paragrafit 1 të nenit 26;
- e) për tërheqjen e çdo rezerve të paraqitur në zbatim të dispozitave të paragrafit 2 të nenit 26;
- f) për çdo njoftim lidhur me denoncimin që është marrë në zbatim të dispozitave të nenit 31 të kësaj Konvente dhe datën kur ky denoncim merr efekt.

Duke u mbështetur në sa më sipër, të nënshkruarit, rregullisht të autorizuar, e kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në Paris më 13 dhjetor 1957 në frengjisht dhe anglisht, të dy tekstet të barazvlefshëm, në një kopje të vetme që do të depozitohet në arkivin e Këshillit të Evropës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit do t'u dërgojë një kopje të vërtetuar, të njëjtë me origjinalin, qeverinë nënshkruese.

XX. KONVENTA EVROPIANE PËR SHTYPJEN E TERRORIZMIT

Paris, më 27 janar 1977

Hyre në fuqi më 4 gusht 1978
Teksti: Këshilli i Evropës, Seria e Traktateve Evropiane nr. 90.

Shtetet anëtare të Këshillit të Evropës, nënshkrues të kësaj Konvente, Duke marrë parasysh se qëllimi i Këshillit të Evropës është realizimi i një bashkimi më të ngushtë midis Anëtarëve të vet;

Të vetëdijshëm për shqetësimin në rritje të shkaktuar nga shtimi i akteve të terrorizmit;

Duke uruar që të merren masa të efektshme në mënyrë që autorët e këtyre akteve të mos u shpëtojnë ndjekjes dhe ndëshkimit;

Të bindur se ekstradimi është një mjet veçanërisht efikas për arritjen e këtij rezultati;

Janë marrë vesh për sa vijon: